

МОДУЛ М9 - Мастер пројекат, 30 ЕСПБ

4. семестар дипломских академских студија, 2008/09

М9.1. Теза мастер пројекта - 10 ЕСПБ

М9. 2. Урбанистички или архитектонско-урбанистички пројекат – 20 ЕСПБ

УПУСТВО

Садржај мастер пројекта

Мастер пројекат представља рад у коме студент повезује све стечена знања и вештине, показује да влада процесом истраживања, концептуализације, пројектовања и материјализације сложених урбанистичких или архитектонско-урбанистичких целина. По правилу, задаци мастер пројекта су синтезни.

Мастер пројекат садржи три дела са јасно препознатљивим истраживачким и апликативним компонентама:

- 1) истраживачки део, подразумева дефинисање пројектног задатка и теме пројекта– писану тезу мастер пројекта,
- 2) графички и просторни приказ урбанистичког или архитектонско-урбанистичког идејног решења са додатним елементима идејног пројекта из посебних области пројектовања, технологије, окружења, културе, комуникације, управљања и норматива, које дефинише ментор
- 3) усмену јавну одбрану мастер пројекта пред менторском комисијом.

Током рада студент треба да покаже висок степен самосталности у свим фазама пројекта од дефинисања пројектног задатка до завршне одбране.

Теза мастер пројекта захтева од студената да, на основу веома отвореног тематског и просторног оквира задатог од стране ментора, истражи контекст и обради специфичне аспекте задатка, успостави програмску структуру пројекта, као и да јасно дефинише пројектни задатак и тему пројекта на основу којих ће приступити изради пројекта. Од изузетне важности је креативни однос тезе мастер пројекта према савременим тенденцијама у архитектури, као и критички однос према локалном окружењу у коме настаје пројекат.

Кроз рад на идејном решењу урбанистичке или архитектонско-урбанистичке целина са елементима идејног пројекта студент се оспособљава да, на основу тезе мастер пројекта и самостално развијеног пројектног задатка са програмом, повезује теоретска становишта и практично деловање, примењује савремене архитектонска схватања, успоставља аутентичне методе пројектовања, доноси самосталне одлуке и проналази оригиналне одговоре на проблеме који настају током процеса пројектовања.

Усмена јавна одбрана мастер пројекта пружа прилику студентима да успоставе одговарајућу комуникацију не само са менторком комисијом која је пратила његов рад већ и са разноврсним аудиторијом који присуствује одбрани.

Студијска правила мастер пројекта

Услов за упис су положени сви пројектни модули на дипломским академским студијима (М4, М5, М6).

За студенте који нису стекли услов да упишу мастер пројекат у летњем семестру, могуће је, у случају довољног броја пријављених кандидата (више од 5) организовати наставу мастер пројекта у јесењем семестру.

Студенти раде мастер пројекат у менторском студију.

Менторски студио води један наставник – ментор мастер пројекта.

Менторски студио има најмање 5, а највише 10 студената.

Ментор организује менторску комисију са по једним чланом из сваког департмана, изузев департмана ментора.

Ментор може бити члан менторске комисије коју, као ментор, организује члан његове менторске комисије.

Ментор може бити члан и других менторских комисија.

Менторска комисија се успоставља на почетку семестра и прати рад студента током целог семестра.

На јавну усмену одбрану студента ментор може да позове додатног, гостујућег члана менторске комисије који није запослен на факултету.

Гостујући члан менторске комисије има иста права и обавезе на усменој одбрани као и остали чланови менторске комисије.

Ментори дају тематски и просторни оквир пре почетка семестра на основу којих студенти бирају ментора.

Уколико је број пријављених студената већи од десет, ментор има право да бира студенте са којима ће радити на основу посебних критеријума које наводи у својој пријави.

На основу тематског или/и просторног оквира студент дефинише пројектни задатак.

Рад на мастер пројекту траје 21 недељу.

Сваки студент добија од ментора јединствени студентски картон у коме се прати његов рад на мастер пројекту.

Сваке недеље студент има обавезне полусатне консултације са ментором и петнаестоминутне са сваким чланом менторске комисије.

Консултације се одвијају у наставничким кабинетима у терминима које одреде наставници пре почетка семестра.

Долазак на консултације бележи се у студентов картон.

У току првих 6 недеља студент спроводи истраживање на основу кога саставља тезу мастер пројекта.

Теза мастер пројекта обрађује шири технички, уметнички, социјални, психолошки, економски, културни и др. контекст пројекта, као и поједине специфичне аспекте пројектовања, на основу којих се дефинише пројектни задатак и тему пројекта.

Теза мастер пројекта садржи најмање два табака текста и додатне графичке илустрације или фотографије.

Седме недеље студент брани тезу пред својом менторском комисијом.

Менторска комисија оцењује тезу, одобрава студенту даљи рад на пројекту или га упућује на дораду тезе.

Студенти, којима је одобрена писана теза, могу да наставе рад на њој све до усмене одбране мастер пројекта.

Уколико менторска комисија утврди да теза није на нивоу комплексности која се подразумева у мастер пројекту студент добија две недеље да тезу доради.

Девете недеље студенти који нису добили одобрење да наставе рад на пројекту бране дорађену тезу.

Двадесет прве недеље, дан пре почетка свих усмених одбрана, сви графички и просторни прикази мастер пројекта постављају се на зидове факултета на јавни увид.

Двадесет прве недеље студент износи јавну усмену одбрану мастер пројекта пред својом менторском комисијом.

Услов за излазак на јавну одбрану мастер пројекта поред завршеног мастер пројекта су положени сви испити предвиђени студијским програмом дипломских академских студија.

Начин и критеријуме оцењивања утврђује ментор у договору са менторском комисијом.

Студенти који без легитимног оправдања, не предају рад на време, изостану са јавних усмених одбрана пројеката или не добију пролазну оцену уписују нови програм мастер пројекта у јесењем семестру и понављају читав процес од почетка до јавне усмене одбране прве недеље у фебруару

*на основу Службеног билтена 71/06 Архитектонског факултета: Студијски програми основних академских студија и дипломских академских студија архитектуре од 31. 05. 2006. и Службеног билтена 72/06 Архитектонског факултета: Статут од 09. 10. 2006.

План рада

(попуњава наставник и предаје Руководиоцу Већа друге године дипломских студија 25.децембра 2008. у 16 сати)

Назив предмета: МОДУЛ 9– Мастер пројекат М9.1. Теза мастер пројекта М9. 2. Урбанистички или архитектонско-урбанистички пројекат
Година студија: 4. семестар дипломских академских студија - мастер, 2008/09
Број кредита: 10 ЕСПБ + 20 ЕСПБ = 30 ЕСПБ
Термини одржавања консултација: једном или два пута недељно од 2 до 4 сата са ментором једном или два пута недељно од 1 до 2 сата са члановима менторске комисије
Термин јавне усмене одбране мастер пројекта: 01. – 03. јула 2009.
Термини одбране тезе мастер пројекта: 30. марта – 04. априла 2009.

Назив тематског и просторног оквира мастер пројекта: Спортско-рекреативни објекти и пратећи садржаји у урбаном ткиву Београда. Локација по избору или задата.
Наставник: Проф. др Милрад Рибар и Асс. Михаило Лујак
Број кабинета: 242
Време за консултације са студентима (једном или два пута недељно најмање од 2 до 4 сата): - среда и петак од 12 до 14 часова.
Телефон: 011-3218-742 Е-маил: ribarm@gmail.com mlujak@gmail.com

2. члан менторске комисије: Проф. др Миодраг Несторовић
Број кабинета: 348 А
Време за консултације са студентима (једном или два пута недељно најмање од 1 до 2 сата)
3. члан менторске комисије: Доц. мр Александра Ђукић
Број кабинета: 253
Време за консултације са студентима (једном или два пута недељно најмање од 1 до 2 сата)

Посебни критеријуми за пријем студената:

Одслушани и одвежбани пројектантски предмети на академским мастер студијама.

Поред просечне оцене из претходних пројеката на мастер студијама могу се навести и оцене других предмета, као и посебна знања и вештине која су неопходна да би студент радио на изабраном пројектном задаку.

Студент приликом избора ментора прилаже свој курикулум, портфолио и изјаву.

Курикулум на једној А4 страници садржи податке о досадашњим мастер студијама и оцене модула М4, М5 и М6, списак положених изборних предмета и одслушаних семинара.

Портфолио садржи обавезно по једну А3 страницу за сваки од пројеката урађених током мастер студија и додатно по једну А3 страницу за сваки од пројеката који су урађени изван школског програма (конкурси, радионице и сл.)

Изјава је писани текст на највише две А4 странице у коме студент објашњава своје намере и циљеве у изради мастер пројекта и разлоге због којих се одлучио да за ментора изабере одређеног наставника.

Циљеви и приступ мастер пројекту:

Анализа садржаја понуђене теме, дефинисање локалитета и анализа локације.

Одређивање капацитета.

Дефинисање конструктивног система за све објекте.

Тематски или/и просторни оквир мастер пројекта:

Тематски оквир је идејно решење спортско-рекреативних објеката на задатој или изабраној локацији у урбаној средини у Београду.

Усвајање и разматрање услова локације.

Технолошка и функционална анализа пројекта.

Циљеви који се желе постићи.

Метод рада на мастер пројекту:

Аналитичко и графичко презентовање програма.

Идејно програмско решење свих објеката и отворених - слободних простора.

Израда тезе и њена теоретска презентација.

Идејно архитектонско решење, са елементима идејног пројекта.

Усмена одбрана рада.

Исход рада на мастер пројекту:

Способност да се претходно стечена знања са студија могу применити.

Познавање прописа за пројектовање задатих објеката.

Примена савремених технологија и конструкција у спортско-рекреативним објектима.

Опредељење за конструктивни склоп - систем.

Посебан осврт дати на материјализацију објеката.

Рад је потребно са архитектонско-конструктивног аспекта иновирати у највећој могућој мери.

Очување животне средине.

Препоручена литература:

Литература је из библиотеке Архитектонског Факултета, дата од стране менторског тима и дата коришћењем интернет система.

Начин одбране (садржај тезе мастер пројекта и идејног решења са елементима идејног пројекта из посебних области):

Писана теза, графички и просторни приказ, усмена одбрана (навести формате текста, размере цртежа и макета)

Формат зависи од задатка, површине коју заузима.

Критеријуми оцењивања:

Упознати студенте са изабраним начином вредновања рада, као и са обавезама студената у циљу постизања очекиваних компетенција.

Укупна оцена студента на мастер пројекту је једна тридесетине збира оцене М9.1. Тезе мастер пројекта која се множи са 10 ЕСПБ и оцене М9.2. Урбанистичког или архитектонско-урбанистичког пројекта која се множи са 20 ЕСПБ .

У структури оцене и једног и другог курса предиспитне обавезе (сви облици рада који се оцењују пре завршног рада) учествују са најмање од 0 до 30 поена и највише од 0 до 60 поена, предати писани елаборат или графички и просторни приказ усмена одбрана учествују са највише 0 до 60 поена и најмање 0 до 30 поена, а усмена одбрана на завршном испиту са 0 до 10 поена.

Испуњавањем предиспитних обавеза и усменом одбраном студент може стећи највише 100 поена. За пролазну оцмену из сваког појединачног курса студент мора да прикупи најмање 55 поена. Уколико на једном од курсева има мање од 55 поена студент на може да добије укупну позитивну оцмену и мора да понови целокупан програм у следећем семестру.

М9.1. Теза мастер пројекта	поена	М9.2. Урбанистичко или архитектонско-урбанистичко идејно решење са елементима идејног пројекта из посебних области	поена
активности у току семестра	30п	активности у току семестра	30п
писани елаборат	60п	графички и просторни приказ пројекта	60п
усмена одбрана тезе	10 п	усмена одбрана пројекта	10 п
<i>укупно</i>	највише 100п	<i>укупно</i>	највише 100п

Услови предаје после заказаног рока:

из статута АФ

Статутарне одговорности и права студената:

из статута АФ

ДОДАТАК

Референце за Мастер пројекат

А) Општи критеријуми за акредитацију

(„Даблински дескриптори“)

... Квалификације које означавају завршетак дипломских академских студија стичу студенти:

који су показали знање и разумевање у области студирања, које допуњује знање стечено на основним академским студијама и представља основу за развијање критичког мишљења и примену знања;

који су у стању да примене знање у решавању проблема у новом или непознатом окружењу у ширим или мултидисциплинарним областима унутар образовно-научног односно образовно-уметничког поља студија;

који имају способност да интегришу знање, решавају сложене проблеме и да расуђују на основу доступних информација које садрже промишљања о друштвеним и етичким одговорностима повезаним са применом њиховог знања и судова;

који су у стању да на јасан и недвосмислен начин пренесу знање и начин закључивања стручној и широј јавности;

који поседују способност да наставе студије на начин који ће самостално изабрати.

Б) Директива 2005/36/ЕК о препознавању професионалних квалификација

Списак потребних знања и вештина из Директиве 85/384/ЕЕК и 2005/36/ЕК (и Повеље УИА-УНЕСКО) („11 тачака“):

1. Способност стварања архитектонских пројеката који ће задовољити како естетске тако и техничке захтеве;
2. Адекватно познавање историје и теорије архитектуре и сродних уметности, технологија као и хуманистичких наука;
3. Познавање ликовних уметности као утицаја на квалитет архитектонског пројектовања;
4. Адекватно познавање урбанистичког пројектовања, планирања и других вештина укључених у процес пројектовања;
5. Разумевање односа између људи и грађевина, између грађевина и њиховог окружења, као и потребе за повезивањем објеката и простора између њих са људским потребама и размером;
6. Разумевање професије архитекта и улоге архитекта у друштву, посебно у припреми пројектних задатака који третирају друштвене утицаје;
7. Разумевање метода истраживања и припреме пројектних задатака;
8. познавање статике, конструктивне и инжењерске проблематике која се односи на пројектовање одређеног објекта;
9. Адекватно знање проблема физике и технологија, као и функције објекта у циљу обезбеђивања услова унутрашњег комфора и заштите од неповољних климатских услова;
10. Неопходне пројектантске способности које ће моћи да задовоље захтеве корисника, упркос финансијским и регулативним ограничењима;
11. Адекватно познавање индустријске производње, организације, легислативе и регулативе, као и процедура којима се концепт пројекта транспонује у изведени објекат уз интеграцију планираног у шире просторне планове.

В) УИА УНЕСКО Систем валидације

УИА-УНЕСКО систем валидације архитектонског образовања у поглављу које се бави способностима (компетенцијама) које студенти треба да стекну након студија архитектуре, набраја исте по областима студија у оквиру којих се способности стичу:

А. Пројектовање:

Способност да употреби маштовитост, размишља креативно, иновативно, и пружи пројектантско вођство;

Способност да прикупи информације, дефинише проблеме, примени анализе и критичко просуђивање и формулише стратегије за акцију;

Способност да размишља тродимензионално у истраживању пројектантског решења;

Способност да помири дивергентне факторе, интегрише знања и примени вештине у креирању пројектантског решења.

Б. Знање:

Б1. Културне и уметничке студије:

Способност да се делује са знањем о историјским и културним преседанима у локалној и светској архитектури;

Способност да се делује са знањем из лепих уметности као утицајем на квалитет архитектонског дизајна;

Разумевање питања историјског наслеђа у изграђеној средини;

Свест о везама између архитектуре и других креативних дисциплина.

Б2. Друштвене студије:

Способност да се делује са знањем о друштву, клијентима и корисницима;

Способност за формирање пројектног задатка кроз дефинисање потреба друштва, корисника и клијената, и за истраживање и дефинисање контекстуалних и функционалних захтева за различите типове изграђених средина;

Разумевање друштвеног контекста под који се подводи грађена средина, ергономских и просторних захтева и питања једнакости и доступности;

Свест о релевантним кодексима, прописима и стандардима у планирању, пројектовању, изградњи, заштити здравља, безбедности, и употреби изграђеног окружења;

Свест о филозофији, политици, и етици у односу према архитектури.

Б3. Студије о окружењу:

Способност да се делује са знањем о природним системима и грађеној средини;

Разумевање о конзервацији и питањима управљања отпадом;

Разумевање о циклусу трајања материјала, питањима еколошке одрживости, атацима на окружење, енергетски рационалном пројектовању, као и пасивним системима и управљању њима;

Свест о историји и пракси пејзажне архитектуре, урбаног дизајна, као и регионалном и националном планирању и његовом утицају на локалну и глобалну демографију и ресурсе;

Свест о управљању природним системима узимајући у обзир ризике природних катастрофа.

Б4. Техничке студије:

Техничко знање о конструктивним системима, материјалима и архитектонским конструкцијама;
Способност да се делује са иновативним, техничким компетенцијама у примени техника грађења и разумевању њиховог развоја;

Разумевање процеса техничког пројектовања и интегрисања конструктивног склопа, технологија и инсталационих система у функционално ефикасну целину;

Разумевање инсталационих система као и система транспорта, комуникације, одржавања и безбедности;

Свест о улози техничке документације и спецификација у реализацији пројеката, као и процеса планирања и контроле трошкова.

Б5. Студије пројектовања:

Знање о пројектантским теоријама и методима.

Разумевање пројектантских процедура и процеса.

Знање о пројектантским преседанима и архитектонској критици.

Б6. Професионалне студије:

Способност да се делује са знањем о професионалном, пословном, финансијском и правном контексту;

Способност да се разумеју различите форме пружања архитектонских услуга;

Свест о сарадњи са грађевинском индустријом и организацијама које се баве девелопментом, финансијској динамици, инвестирању у некретнине, и управљању опремом;

Свест о потенцијалним улогама архитеката у конвенционалним и новим пољима активности и у међународном контексту;

Разумевање принципа пословања и њихове примене на развој грађене средине, управљања пројектима и функционисању стручног консалтинга;

Разумевање професионалне етике и кодекса понашања онако како се примењују у практиковању архитектуре, и правне одговорности архитекте узимајући у обзир регистровање, праксу и грађевинске уговоре.

В. Вештине:

Способност да се делује и комуницира идејама путем сарадње, разговора, нумеричких и текстуалних података, цртежа, моделовања и процењивања;

Способност употребе мануелних и електронских графичких и моделарских капацитета у циљу истраживања, дефинисања и комуницирања у вези са пројектантским предлогом;

Разумевање система процењивања који користе мануелна и/или електронска средства, у циљу процене особина грађене средине.

Г) APB The Architects Registration Board Part 2

АРБ је професионално удружење архитеката у Великој Британији, дефинише неопходне исходе који мора да пружи квалитетно архитектонско образовање по циклусима студија
Део 2 - еквивалент Мастер студијама:

Пројектовање:

На Делу 2, студенти ће реализовати и демонстрирати кохерентне и добро разрешене архитектонске пројекте који интегришу
знања о:

Друштвеном, политичком, економском и професионалном контексту по којима се управља изградња објеката.

разумевање:

Пројектних задатака и како их критички проценити како би се осигурало да пројекти буду усклађени са локацијом и контекстом, из разлога као што су одрживост и буџет;

Захтева регулативе, укључујући потребе хендикепираних, легислативе из области заштите здравља и безбедности, прописа везаних за изградњу и планирање, по којима се управља изградња објеката;

Одговарајућих филозофских приступа који воде откривању и разумевању теорија у културолошком контексту.

и способност да:

Генеришу и систематски преиспитују, анализирају и процењују пројектантска решења, и извлаче закључке кроз које се јасно виде методолошка и теоретска правила.

Раде као део тима.

Технологија и окружење

На Делу 2, студенти ће демонстрирати, кроз кохерентне архитектонске пројекте и академски портфолио, способност да интегришу

знања о:

Принципима и теоријама везаним за визуелно, термичко и акустичко окружење.

Климатском пројектовању и повезаности климе, изграђене форме и конструкције, начина живота, потрошње енергије и добробити људи.

разумевање:

Технологија изградње, енвајонменталног пројектовања и метода конструисања, у односу на:

- добробит људи;
- здравље будућих генерација;
- природни свет;
- бригу о одрживости окружења.

Утицаја на пројектовање у контексту легислативе, кодекса професије и бриге за здравље и сигурност, у периоду израде пројекта и праћења изградње.

и способност да:

Смисле структуралне и конструктивне стратегије изградње комплексних објеката, група објеката, употребљавајући притом интегрисана знања из области:

- теорија конструисања;
- техника и процеса материјализације и изградње;
- физичких карактеристика и перформанси грађевинских материјала и елемената, као и утицаја избора при спецификацији на окружење;
- пружања услуга у грађевинарству.

Културни контекст

На Делу 2, студенти ће демонстрирати, кроз кохерентне архитектонске пројекте и академски портфолио,

разумевање о:

Утицајима савременог изграђеног окружења – појединачних зграда, градова, прошлих и савремених друштвених заједница и ширих глобалних питања;

Историји и теоријама архитектуре и урбаног планирања, историји идеја и сродних дисциплина у уметности, културолошким студијама и студијама пејзажне архитектуре (ландсцапе), као и примену истих у критичким дебатама;

Међусобним везама између људи, зграда и окружења, и разумевању потребе усклађивања зграда и простора између њих људским потребама и мери.

и способност да:

Критички процењују и формирају промишљене судове о просторним, техничким и друштвеним квалитетима пројекта, у погледу и у односу на шире окружење;

Самостално дефинишу, и критички процењују, своје идеје у односу према пројектима и делима других.

Комуникација

На Делу 2, студенти ће демонстрирати, кроз кохерентне архитектонске пројекте и академски портфолио,

разумевање:

Учешћа и доприноса стручњака из других области у процесу пројектовања, уз показивање одговарајуће примене вештина тимског рада, препознајући важност важећих метода у грађевинској индустрији.

и способност да:

Употребљавају визуелне, вербалне и писане методе комуницирања, и одговарајуће медије (укључујући скицирање, моделовање, дигиталне и електронске технике) да презентују проверу, анализу и критичку процену комплексних пројектантских предлога и њихових приказа професионалној и лаичкој публици;

Употребљавају технике архитектонске презентације процењујући које од расположивих највише одговарају;

Израђују документацију и извештаје (описе) који су јасни, аналитични и логични, и обухватају оквир архитектонских тема из области културе, теорије и дизајна.

Управљачке вештине и закон

На Делу 2, студенти ће демонстрирати, кроз академски портфолио,

знање о томе:

Како механизми предрачуна и контроле цене изградње функционишу током разраде архитектонског пројекта.

разумевање о:

Основним принципима вођења бизниса и факторима од утицаја на вођење архитектонске праксе, као и о томе како архитекти организују, администрирају и воде архитектонски пројекат, препознајући актуелне и наглашене трендове у грађевинској индустрији као што су партнерство, интегрисани пројектантски процеси, вредносни инжењеринг и управљање ризиком;

Међусобним везама појединаца и организација укључених у наручивање и израду архитектонских пројеката, и како се они дефинишу и реализују кроз различите уговорне и организационе структуре;

Професионалним дужностима и одговорностима архитеката, како су дефинисане и описане у Кодексима и Стандардима везаним за професионалну праксу.

и способност да:

Препознају и спроводе поједине потребе за учењем како би се припремили и одржавали професионалне стандарде усклађене са квалификацијом.

Д) ЕААЕ – ЕНХСА Компетенције у архитектури

Листа компетенција дефинисана је у оквиру истраживања ЕНХСА тематске мреже:

Опште компетенције:

1. Способност за рад у интердисциплинарном тиму;
2. Способност за развијање транс-дисциплинарног разумевања;
3. Прихватање различитости и мултикултуралних квалитета савременог европског друштва;
4. Способност да се препозна, и ради у циљу личног, академског и професионалног развоја;
5. Свест и поштовање погледа и ставова проистеклих из других националних и културних миљеа;
6. Етичко посвећивање;
7. Капацитет развоја аналитичког и критичког размишљања и разумевања;
8. Капацитет за примену знања у пракси;
9. Капацитет за примену духа синтезе идеја и форми;
10. Капацитет за генерисање креативно нових идеја и форми;
11. Капацитет за активно прилагођавање променама ситуације;
12. Капацитет за евалуацију идеја предлога и форми;
13. Способност учења како се учи;
14. Вештине доношења одлука;
15. Висок ниво компјутерских вештина, укључујући и способност критичке употребе Интернета у циљу комуникације и као извора информација;
16. Личне и друштвене вештине у приказивању и комуникацији, путем говора, писања и скицирања;
17. Способност примања и реакције на бројне изворе информација (текстуалне, нумеричке, вербалне и графичке);
18. Основно знање о свим видовима професионалне примене дисциплине;
19. Одговорност за сопствени рад и способност самокритике у односу на свој рад;
20. Знање језика.

Професионалне компетенције:

1. Способност за креирање архитектонских пројеката који задовољавају и естетске и техничке захтеве;
2. Одговарајуће знање историје и теорија архитектуре и одговарајућих уметности, технологија и хуманистичких наука;
3. Свест о питањима и темама савремених дебата о архитектури;
4. Способност да се препознају и на одговарајући начин употребе архитектонске теорије, концепти, парадигме и принципи;
5. Знање о лепим уметностима у смислу утицаја на квалитет архитектонских пројеката;
6. Знање о савременим и историјским делима која су достигла највише стандарде у архитектури;
7. Способност да се издвоје и прикажу кључни елементи и везе;
8. Одговарајуће знање из урбаног дизајна, планирања и вештина укључених у процес планирања;
9. Разумевање односа између људи и грађевина, између грађевина и њиховог окружења, као и потребе за повезивањем објеката и простора између њих са људским потребама и размером;
10. Свест о потенцијалима нових технологија;
11. Разумевање професије архитектуре и улоге архитекте у друштву, посебно у припреми пројектних задатака који узимају у обзир социјалне факторе;
12. Критичка свест о политичким и финансијским мотивацијама које стоје иза пројектних захтева клијента и грађевинске регулативе, како би се развио етички оквир за доношење одлука у оквирима грађене средине;
13. Критичка свест о односима између савремених тенденција развоја архитектуре и њене прошлости;
14. Разумевање метода истраживања и припреме пројектног задатка;
15. Разумевање пројектовања конструктивне структуре, инжењерских и других проблема изградње повезаних са пројектовањем зграда;
16. Одговарајуће знање о физичким проблемима и технологијама, као и функцијама зграда које имају за циљ да обезбеде унутрашње услове комфора и климатске заштите;
17. Неопходна пројектантска знања у циљу испуњавања потреба корисника, у оквиру ограничења проузрокованих факторима коштања и грађевинском регулативом;
18. Одговарајуће знање о индустријама, организацијама, регулативи и поступцима укључених у процесе трансације пројектантских концепата у зграде, и детаљних планова у планове вишег реда;
19. Способност за рад и у режиму високе аутономије, и у сарадњи са другима;
20. Способност ангажовања око самоорганизовања и учења током читавог живота (нпр.у самосталном раду, управљањем временом и организационим вештинама);
21. Свест о потреби за континуалним професионалним развојем;
22. Способност да се креативно и флексибилно одговори на промене у професионалном окружењу;
23. Способност да се на одговарајући начин комуницира са различитом публиком у вербалној, писаној или графичкој форми.

Истраживачке компетенције:

1. Свест о актуелној природи архитектонског истраживања и дебате;
2. Критичка свест о односу између савремених архитектонских праваца и праксе и архитектуре у прошлости;
3. Свест о највишим стандардима достигнућа у архитектури, дизајну, изградњи и образовању;
4. Свест о моралним и етичким питањима испитивања, и потреби за професионалним кодексима вођења истраживању (нпр. одговарајуће напомене о прилозима, итд.);
5. Способност да се дефинише тема истраживања која ће допринети знању и дебати у оквиру архитектуре;
6. Способност за формулацију истраживачких (анкетних) питања;
7. Способност да се идентификују и употребе парадигме, теорије, концепти и методи испитивања који одговарају дисциплини и теми истраживања;
8. Способност да се идентификују и на одговарајући начин употребе извори релевантних информација и идентификују и искористе пронађени алати (библиографски извори, инвентар архива, итд.);
9. Способност да се припреме, процесирају, интерпретирају и презентују подаци, употребом одговарајућих квалитативних и квантитативних техника;
10. Способност за рад у високом нивоу аутономије (нпр. Прихватити одговорност за планирање истраживачког пројекта);
11. Способност одговарајуће комуникације у писаној, вербалној и графичкој форми;
12. Свест о, и способност адекватне употребе алата других хуманистичких и природних наука (нпр.литерарна критика, историја уметности, филозофија, студије конструктивних анализа, итд.);
13. Способност за употребу ИТ и интернет извора (статистичких, картографских метода, формирање база података итд.);
14. Способност прикупљања и интегрисања више различитих извора да би се формулисала и проверила хипотеза;
15. Способност планирања, праћења и подношења извештаја при истраживању;
16. Способност писања на сопственом језику, користећи се исправно различитим типовима архитектонске литературе;
17. Способност цитирања извора тачно и правилно;
18. Способност процењивања доказа и извлачења одговарајућих закључака.